

staar i til ham, til at opnaa eller betinge fordelene som der ikke skal ydes vederlag for, eller som staar i misforhold til vederlaget, blir den anden part ikke bundet ved sin viljeserklæring.

Det samme gjælder, hvis det er tredje-mand som har gjort sig skyldig i saadant forhold, og mottageren av viljeserklæringen kjendte eller burde kjendt forholdet.

Ved det som her er bestemt, er ingen forandring gjort i sjølovens § 227.

§ 33.

Selv om en viljeserklæring ellers maatte ansees for gyldig, binder den ikke den som har avgitt den, hvis det paa grund av omstændigheter, som forelaa da den anden part fik kundskab om erklæringen, og som det maa antages at han kjendte til, vilde stride mot redelighet eller god tro om han gjorde erklæringen gjældende.

§ 34.

Er en viljeserklæring forvansket ved feiltelegrafering, blir den som har avgitt den, ikke bundet ved erklæringen i den skikkelse den er kommet frem. Det samme gjælder, hvis en muntlig viljeserklæring som sendes ved bud, blir bragt frem i forvansket skikkelse. Er avsenderen blit vidende om forvanskningen, og vil han paaberope den, skal han uten ugrundet ophold gi den anden part meddelelse om det. Gir han ikke slik meddelelse, gjælder erklæringen som den er kommet frem, hvis ikke den anden part kjendte eller burde kjendt forvanskningen.

§ 35.

Er en skriftlig viljeserklæring avgitt paa skrømt, og har mottageren overdraget

taga eller betinga sig förmåner, hvilka stå i uppenbart missförhållande till det vederlag, som må hafva blifvit erlagdt eller utfäst, eller för hvilka något vederlag icke skall utgå, vare rättshandling, som sålunda tillkommit, icke gällande mot den förfördelade.

Lag samma vare, där sådant otillbörligt förfarende, som i första stycket afses, ligger annan till last än den, gent emot hvilken rättshandlingen företogs, och denne ägt eller bort äga kunskap därom.

Genom hvad nu är stadgadt sker ej ändring i 227 § sjölagen.

33 §.

Rättshandling, som eljest vore att såsom giltig anse, må ej göras gällande, där omständigheterna vid dess tillkomst voro sådana, att det skulle strida mot tro och heder att med vetskap om dem åberopa rättshandlingen, och den, gent emot hvilken rättshandlingen företogs, måste antagas hafva ägt sådan vetskap.

34 §.

Den, som afgifvit en viljeförklaring, hvilken i följd af felskrifning eller annat därmed jämförligt misstag å hans sida fått annat innehåll än åsyftadt varit, vare icke bunden af viljeförklaringens innehåll, där den, till hvilken förklaringen är riktad, insåg eller bort inse misstaget.

Varder en afgifven viljeförklaring, som beforderas genom telegram eller framföres muntligen genom bud, till följd af fel vid telegraferingen eller oriktigt återgifvande genom budet till innehållet förvanskad, vare afsändaren, ändå att mottagaren var i god tro, icke bunden af förklaringen i det skick den framkommit. Vill afsändaren af anledning som nu sagts icke låta förklaringen gälla, åligger det dock honom att gifva mottagaren meddelande därom utan oskäligt uppehåll efter det förvanskningen kommit till hans kunskap; underlåter han det, och var mottagaren i god tro, vare förklaringen gällande sådan den framkommit.

35 §.

Har skuldebref, kontrakt eller annan skriftlig handling upprättats för skens skull,